

صحيفة الزهراء عليه السلام

[199] (57) دعای آن حضرت هنگام داخل شدن به بهشت روایت شده: هنگامی که آن حضرت داخل بهشت شده و به آنچه خداوند برای او آماده ساخته می نگرد، این آیه را می خواند: بنام خداوند بخشنده مهربان، سپاس خداوندی را سزااست که حزن و اندوه را از ما زدود، بدرستی که پروردگار ما آمرزنده و شکرگذار است، کسی که ما را از فضل خود در بهشت ساکن گردانید، که در آن رنج و تعبى بما نمى رسد. در این هنگام خداوند به او وحى مى کند: اَي فاطمه از من بخواه تا به تو بدهم، و آرزویت را یگو تا تو را خشنود سازم، و آن حضرت گوید: پروردگارا ! تو آرزوی من و بالاتر از آرزوی من هستی، از تو می خواهم که دوستدارانم و دوستداران فرزندانم را در آتش عذاب نکنی. در این هنگام خداوند به او وحى مى کند: اَي فاطمه سوگند به عزت و جلالم و بلند مرتبه بودن جایگاهم، دو هزار سال قبل از آنکه آسمانها و زمین را خلق کنم، بر خود سوگند یاد کرده ام که دوستان و دوستان خاندانت را به آتش جهنم عذاب نکنم.
